

ŻYĆ EWANGELIA

IV NIEDZ. ADWENTU, *A* Mt 1,18-24 * 22.12.2019

Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, w pierw nim zamieszkali razem, znalazła się brzemienną za sprawą Ducha Świętego. Mąż Jej, Józef, który był człowiekiem sprawiedliwym i nie chciał narazić Jej na zniesławienie, zamierzał oddalić Ją potajemnie. Gdy powziął tę myśl, oto Anioł Pański ukazał mu się we śnie i rzekł: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej Małżonki; albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w Niej poczęło. Porodzi Syna, któremu nadasz imię Jezus, on bowiem zbawi swój lud od jego grzechów». A stało się to wszystko, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez Proroka: «Oto dziewica pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel», to znaczy Bóg z nami. Zbudziwszy się ze snu, Józef uczynił tak, jak mu polecił Anioł Pański: wziął swoją Małżonkę do siebie.

Historia narodzenia Jezusa Chrystusa, choć ukazana w bardzo prosty sposób, to jednak kryje w sobie tajemnicze i potężne działanie Boże. Z jednej strony to historia może trochę dramatycznych wydarzeń (daleka podróż, problemy z noclegiem, ubogie warunki). Jednak to narodziny, jak każdego człowieka; z drugiej zaś strony Ewangelista podkreślają towarzyszące mu cudowne elementy. Są to: „za sprawą Ducha Świętego”, ingerencja Boga za pośrednictwem anioła oraz zapowiedź poczęcia i narodzenia z Dziewicy. Duch Święty daje początek temu życiu, bez udziału mężczyzny. Taki sposób działania Boga sprawia, że Maryja pozostaje dziewicą. Te cudowne znaki mają pomóc uznać w tym narodzonym dziecku, potem dorastającym chłopcu, a wreszcie cieśli i rabinem zapowiedzianego Mesjasza. Jakże wyjątkowo pokorna musiała być Maryja, by przyjąć tak wyjątkowe zadanie Bycia Matką Boga wraz z towarzyszącymi temu powołaniu darami (Jej Niepokalane Poczęcie, poczęcie Jezusa z Ducha Świętego, zachowanie dziewictwa w macierzyństwie) i nie koncentrować się na byciu tak wyjątkowym człowiekiem Wręcz przeciwnie: cały czas służy Bogu, swojemu Synowi, wreszcie założonemu przez Niego Kościołowi.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy jestem gotowy na przyjęcie Chrystusa? Czy otworzyłem serce dla Chrystusa, otwierając je dla ludzi, zwłaszcza potrzebujących?

Do wykonania: Na miarę moich możliwości, udzielenie pomocy duchowej, a także materialnej potrzebującym.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

25.12 (środa) Uroczystość Narodzenia Pańskiego

„Umarłbys na wieki, gdyby On nie narodził się w czasie. Przenigdy nie byłbys wyzwolony z ciała grzechu, gdyby On nie przyjął ciała, podobnego do ciała grzechu. Byłbys skazany na niemiłosierną wieczność, gdyby Bóg nie okazał ci niezmiernego miłosierdzia. Nie byłbys przywrócony życiu, gdyby On nie poddał się dobrowolnie prawu śmierci. Bez Jego pomocy byłbys zgubiony, zginałbys, gdyby nie przyszedł. Świętujmy więc z radością nadejście naszego zbawienia i odkupienia. Świętujmy dzień uroczysty, w którym Ten, co sam jest jedynym i wiekiustym dniem Ojca, zechciał zstąpić w krótki i przemijający dzień doczesności?” (Sw. Augustyn).

26.12 (czwartek) Święto św. Szczepana, pierwszego męczennika

Autor Dziejów Apostolskich podaje, że był on jednym z siedmiu diakonów młodego Kościoła, wybranym do sprawowania opieki nad wdowami i ubogimi. Kiedy gorliwością głoszenia Ewangelii, czynieniem znaków i cudów naraził się starszyźnie żydowskiej i kiedy Żydzi nie mogli w dyskusji sprostać mądrości i Duchowi, z którego natchnienia Szczepan przemawiał, podburzyli oni lud, postawili w Sanhedrynie fałszywych świadków przeciw Szczepanowi i oskarżając o bluźnierstwo przeciw świątyni i Prawu, doprowadzili do ukamienowania go. W trakcie rozprawy przed Sanhedrynem, kiedy Szczepan wygłaszał płomienne przemówienie obronne, a jednocześnie oskarżycielskie pod adresem Żydów, ci, którzy zasiadali w Sanhedrynie zobaczyli, że jego twarz podobna jest do oblicza anioła. Pod koniec przemowy Szczepan oświadczył, że widzi niebo otwarte i Syna Człowieczego stojącego po prawicy Boga. Po rozprawie rozwścieżony tłum wywłócił Szczepana za miasto i tam ukamienował.

27.12 (piątek) Święto św. Jana Apostoła i Ewangelisty

Jan był prorokiem, teologiem i mistykiem. Urodził się jako syn Zebedeusza i Salome. Jego młodszy brat to Jakub Starszy. Pracował jako rybak. Był żamożny, o czym świadczy fakt, że miał własną łódź i sieci. Niektórzy sądzą, że dostarczał ryby na stół arcykapłana – dzięki temu być może mógł wprowadzić Piotra na podwórze arcykapłana po aresztowaniu Jezusa. Ewangelia odnotowuje obecność Jana podczas Przemienienia na Górze Tabor, przy wskrzeszeniu córki Jaira oraz w czasie konania i aresztowania Jezusa w Ogrodzie Oliwnym. W Dziejach Apostolskich św. Jan występuje jako nieodłączny towarzysz św. Piotra. Obaj idą do świątyni żydowskiej na modlitwę i dokonują u jej wejścia cudu uzdrowienia paralityka. Jan przebywał przez wiele lat w Jerozolimie, potem w Samarii, następnie w Efezie. Tam też napisał Ewangelię i trzy listy apostolskie. Wynika z nich, że jako starzec kierował niektórymi gminami chrześcijańskimi w Małej Azji. Z Apokalipsy natomiast dowiadujemy się, że były to: Efez, Smyrna, Pergamon, Tiatyra, Sardes, Filadelfia i Laodycea.

28.12 (sobota) Święto Świętych Młodzianków Męczenników

Zapis o męczeństwie dzieci betlejemskich znajduje się w Ewangelii św. Mateusza. Kiedy król Herod dowiedział się od Mędrców ze Wschodu, że narodził się przepowiadany przez proroków król żydowski, przeraził się, że straci władzę, dlatego postanowił zabić nowo narodzonego Mesjasza. Mędrcy mieli odnaleźć Dzieciątka i donieść Herodowi, gdzie ono przebywa. Ostrzeżeni jednak przez anioła, nie zawiadomili Heroda i omijając Jerozolimę powrócili do swojej ojczyzny. Rozwścieczyło to króla, dlatego rozkazał zabić wszystkie dzieci w Betlejem poniżej 2 roku życia, licząc, że w ten sposób zamorduje również Jezusa. Święta Rodzina jednak uciekła wcześniej do Egiptu. Dzieci z Betlejem choć nieświadomie, poniosły śmierć za Jezusa i w ten sposób Go ocaliły, dlatego uznawane są przez Kościół za męczenników. Tradycja chrześcijańska podkreśla, że choć dzieci z Betlejem nie zostały ochrzczone, jednak męczeństwo przyłączyło je do Chrystusa, dlatego mówi się, że otrzymały chrzest krwi.

OGŁOSZENIA ŚWIĄTECZNE:

1. KANCELARIA – przerwa świąteczna od 19/12/2019 – 06/01/2020. Osoby, które mają sprawy do załatwienia proszone są o uwzględnienie tego faktu w swoich terminarzach.
2. KAWIARNIA i SKLEPIK – nie będą czynne od 22/12/2019 – 05/01/2020.
3. SPOWIEDŹ – trwała do 21 grudnia. Przypominamy, że można było z niej skorzystać (1) w tygodniu na godzinę przed każdą Mszą Św., a (2) w niedzielę na miarę dostępności spowiadających - podczas Mszy Św., (3) w HESTON zapraszamy 22/12/2018.
4. MSZE W OKRESIE ŚWIĄTECZNYM: 24/12: 22:00 (Pasterka) i o północy (Pasterka); 25/12: 8:30, 10:00, 12:00 i 15:00 (Heston) i 18:00 (spacerowa); 26/12: 8:30, 10:00 i 12:00; 31/12: Msza św. i nabożeństwo na zakończenie Starego Roku 2018 o 18:00.